

7207 ¹⁰/₄ 30: 2. Beh. af F. t. L. ang. Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m. 7208

[Vagn Bro.]

den Del af vore Embedsmænd, der har den overmaade vigtige Dommergerning, skulde have for meget at gøre, men jeg tror, at den Tilsynspligt, som her er Tale om, meget vel kan paalægges langt den største Del af vor Dommerstand, uden at de i nogen Maade bliver tynget deraf.

Der er ogsaa ikke saa helt faa danske Dommere, der har givet Udtryk for den Tankegang, at der ved den nye Ordning er sket det mindre heldige, at vore Dommere er kommet i et for fjernt Forhold til Befolkningen. Dette, at en Dommer nu kan faa Adgang til, saa meget han mener det vil være rigtigt og nødvendigt, at komme i Forbindelse med Befolkningen, anser jeg i ikke ringe Grad for et Plus ved denne Lovgivning.

Naar der er indvendt adskilligt imod de billige Takster, vil jeg gerne slaa fast, at vore Sagførere dog paa et Punkt indtager en Monopolstilling. Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel, der ellers ikke plejer at optræde som Forvalteren af Liberalisme og Frikonkurrence, nu pludselig gør det, maa jeg dog sige, at vore Sagførere paa et meget vigtigt Punkt repræsenterer et meget vigtigt Monopol, nemlig Monopolet til at føre Sager. Og da mangfoldige af de Forhold, der paabegyndes paa Sagførerkontorerne, i sig kan have Spiren til Sagsanlæg, er det meget forstaaeligt, at mangfoldige Mennesker i det praktiske Liv netop henvender sig til Sagførerne ogsaa med dette for Øje. Jeg tillader mig derfor at mene, at der intet som helst er, der strider mod den Anskuelse, som vi fra Venstres Side stærkest her i Tinget har hævdet angaaende den frie Konkurrence, i det, at vi gaar med til en saadan Ordning, der hviler paa en hævdunden Ordning for Befolkningen og samtidig principielt afskaffer Sammenrodet mellem den private og den offentlige Forretning.

Jeg vil gerne sige, at selv om der betales for en Forretning en Sum, der ikke gaar i Embedsmændens Lomme, er det ingen privat Forretning, det er en fuldkommen offentlig Forretning, som Landets samtlige Embedsmænd er med til i allerhøjeste Grad paa mangfoldige, maaske paa alle Omraader at foretage.

Den lange Betænkning, som det ærede

Medlem Hr. Pürschel har følt sig foranlediget til at skrive i Anledning af denne Sag, har ikke paa noget Punkt ændret min Anskuelse, tværtimod. Og da det ærede Medlem saa smukt henvendte sig til forskellige Medlemmer i dette Tings forskellige Partier, tillader jeg mig, hvad det ærede Medlem ikke kan tage mig ilde op, at henvende mig bl. a. til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen og hans Meningsfæller om, hvorledes de vil stille sig i denne Sag, ud fra den Betragtning, som de lagde til Grund i Samlingen 1924—25.

Knud Hansen: Nu er jo, om jeg saa maa sige, Juristernes Talerække udtømt, og saa kunde det maaske ogsaa være rigtigt, at der kom til at lyde et Ord fra en Mand udenfor Juristernes Kreds. Det blev af det ærede Medlem Hr. Pürschel fremhævet, at det vilde være meget vanskeligt at anføre en eneste sagkyndig som Forsvarer for § 4. Men der har i alt Fald været nogle Jurister heroppe og forsvaret § 4, og hvor mange flere der kan komme, ved jeg ikke. Men jeg forstaaer alligevel, at indenfor Juristernes Kreds er man ikke helt tilfreds med Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet.

Sagførerne har altid gerne villet have Fuldmægtigenes private Praksis ophævet for at kunne faa fat i disse Sager, det vilde være en Fordel for dem. Fuldmægtigene holder ikke af at give Afkald paa denne Praksis, som giver dem langt større Indtægter, end de kan faa i fast Løn. Derfor er de imod Lovforslaget. Hvis § 4 udgaar, kunde Sagførerne slutte sig til Forslaget, men Fuldmægtigene vilde alligevel ikke være tilfreds med det. Nu nævner man ogsaa Dommernes som ikke særligt interesserede i dette Lovforslag, navnlig ikke i § 4. Det kan være meget muligt, at Dommernes ikke bryder sig om at faa nogle Forretninger mere, som de i alt Fald skal have nogen Opsigt med.

Men der er jo ogsaa andre Mennesker i dette Land end Juristerne, andre, der har Interesser, der gerne skulde varetages, og paa disse Folks Interesser er det, at § 4 tager Sigte.

Jeg hilser denne Paragraf med Glæde, fordi den muliggør, at man kan faa nogen billig Retshjælp paa forskellige Omraader.